

[Alfred Jensen.]

Jeg skal herefter gøre nogle enkelte Bemærkninger til Enkeltheder, først til § 2 i Forslaget om Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Ved denne Paragraf ændres Reguleringsbestemmelserne ikke alene for Tilskuddet til Arbejdsløsheds-kasserne, men ogsaa for Dagpengenes Maksimumsbeløb. Det er ikke noget nyt, vi behandler her. For godt et Par Aar siden vedtog Folketinget et Forslag af Ministeren om, at man skulde forringe disse Reguleringsregler. De blev forringet paa en saadan Maade, at Understøttelsen ikke fulgte Trit med Prisstigningerne. Det stemte vi imod dengang, og vi har senere ved et Par Lejligheder paa-talt dette Forhold. Nu kommer Ministeren altsaa med en Ændring, hvorefter der raa-des Bod paa den Skavank, som Reguleringsbestemmelsen fik for et Par Aar siden. Men det ser noget underligt ud, at der ikke ved en saadan Ændring, naar Understøttel-sen skal reguleres, kan opnaas fuldstændig Dækning for de Prisstigninger, der finder Sted. Hvorfor skal det stadig væk være saadan, at Understøttelsen hinker bagefter? Hvorfor kan man ikke finde en Ordning, saaledes at Understøttelsen stiger med 10 pCt., naar Prsniveauet er steget med 10 pCt.? Hvis man ikke finder frem til det, vil det altsaa sige, at jo mere Priserne stiger, jo ringere bliver de arbejdsløses Stilling reelt.

Til det andet Lovforslag, om ekstraordi-nært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser og Lempelser i Re-glerne for Aabning af Arbejdsløshedskas-sernes Fortsættelseskasser, ønsker jeg ogsaa at gøre et Par Bemærkninger, først og frem-mest om Stk. 1, i § 1, der handler om en Forlængelse af den Lov, vi gennemførte i December Maaned. Saadan som det er stil-let op, tvinger man faktisk Ekstrakontin-gent igennem i Arbejdsløsheds-kasserne. Sa-gen er den, at de 18 Arbejdsløsheds-kasser, der nu kan faa et ekstraordinært Tilskud, er de Kasser, der er ringest stillede, det er dem, der har den ringeste Aarsindtægt og den største Arbejdsløshed. Det viser sig altsaa nu yderligere, at disse Kassers Antal er formindsket fra 22 til 18, men Betingel-sen for, at de fortsat kan faa Tilskud, er, at de ogsaa gennemfører den yderligere For-højelse af Dagpengebeløbet, som følger af den ændrede Reguleringsbestemmelse i Ar-bejdsløshedsloven. Det vil altsaa sige, at disse Kasser, der daarligt kunde klare sig i Forvejen, tvinges til at paalægge Medlem-merne nye Byrder, hvis de vil have dette Tilskud, og det mener vi er en Urimelighed.

Vi mener, som vi tilkendegav i December Maaned, at alle de ekstra Udgifter, der flyder af Reguleringen pr. 1. December og af Reguleringen nu, bør fuldt og helt af-holdes af Statskassen; det er ganske for-kasteligt, at man forlanger, at disse 18 Kas-ser, som er daarligst stillede, skal forhøje Understøttelsen med 40 Øre om Dagen, hvis de ønsker at faa dette Statstilskud.

Jeg maa angaaende Stk. 2 i denne Para-graf udtale min Glæde over, at Ministeren har fundet det formaalstjenligt at faa et større Beløb stillet til Raadighed, end han tidligere har haft. Sidste Gang drejede det sig kun om 100 000 Kr. Vi havde dengang vor Tvivl om, at dette Beløb var tilstrække-ligt. Forholdene har forværret sig for Arbejdsløsheds-kasserne, og jeg er klar over, at det vil være nødvendigt med flere Penge. Om Beløbet er tilstrækkeligt, skal jeg ikke kunne sige, men det er da godt, at det i alt Fald gaar i den Retning, at der stilles flere Penge til Raadighed, saaledes at ingen Kasse skal kunne undskyldes sig med, at den ikke er i Stand til at udnytte Loven, fordi den ikke har tilstrækkelige Midler.

Bestemmelsen i § 2 om, at der kan dispenseres fra Reglerne for Aabning af Fortsættelseskasserne, kan vi fuldstændig tiltræde, men vi synes, at naar man her giver Dispensation fra visse Bestemmelser, er der samtidig andre Bestemmelser, hvor man ogsaa trænger til at kunne dispensere. Det drejer sig om den nok saa bekendte 26 Ugers Bestemmelse i § 15. Vi har gentagne Gange stillet Forslag om enten at halvere denne Bestemmelse eller at give Ministeren Be-myndigelse til at dispensere derfra, men det er endnu ikke lykkedes os at faa nogen Ændring i dette Forhold. Vi ved, at det i den kommende Tid vil blive katastrofalt for mangfoldige arbejdsløse, der netop vil falde for denne 26 Ugers Bestemmelse. Derfor vil vi ved Behandlingen af disse to Lovforslag henlede Opmærksomheden derpaa og op-fordre til, at Ministeren faar Bemyndigelse til at dispensere fra denne 26 Ugers Bestem-melse, hvor det er nødvendigt.

Vi synes, at denne sidste Lovs Gyldig-hedstid, fra 1. April til 30. Juni, er for kort, og vi mener, at den bør gælde fra den 1. April til den 31. Oktober. Det er urimeligt, at man saa at sige lader Arbejds-løsheds-kasserne sejle deres egen Sø i den sidste Halvdel af Sommeren. Vi mener, der maa skaffes Penge til dem, ogsaa for de 3--4 Maaneder, det her drejer sig om. Men der er desuden en anden Ting, vi ønsker at omtale her, det er Spørgsmaalet om For-sorgen for dem, der har opbrugt den ved-